

Mál nr. 247/2021

M og
V v/ slysátryggingar ökumanns og eiganda bifreiðarinnar AÁgreiningur um orsakatengsl milli líkamstjóns og árekstrar 15. mars 2019.

Gögn.

Málskot, dags. 14. júní 2021 ásamt fylgiskjölum 1-5.

Bréf V, dags. 29. júní 2021 ásamt fylgiskjali.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 6. júlí 2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 15. mars 2019 hafi bifreiðinni A, sem M ók umrætt sinn, verið ekið aftan á bifreiðina B, við gatnamót Reykjanesbrautar og Álftanesvegjar. M kveður bifreiðina A hafa eyðilagst við áreksturinn. M kveðst hafa, í kjölfar þessa atviks, glímt við verki í hálsi, herðum, hnakka, bringu og vöðvafestum við hægri olnboga. V hafi, með bréfi dags. 16. júní 2020, hafnað bótaskyldu úr slysátryggingu ökumanns og eiganda A á grundvelli þess að orsakatengsl milli árekstursins og þeirra einkenna sem M reki til hans séu ósönnuð. M mótmælir afstöðu V og telur sýnt fram á að hún hafi orðið fyrir líkamstjóni við áreksturinn enda hafi verið um töluvert harðan árekstur að ræða og eigi M ekki sögu um sambærileg einkenni frá stoðkerfi. Engin viðmiðunarregla sé til um það hve skömmu eftir atvik þurfi að leita læknis, og sé það háð mati og aðstæðum hverju sinni. Í þessu tilviki hafi M átt sök á árekstrinum og því ekki talið neinn bótarétt til staðar. Hafi hún því ekki leitað læknis fyrr en í nóvember 2019 en þá hafi verkir sem hún reki til slyssins verið orðnir óbærilegir.

Í bréfi V, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, er vísað til þess að M hafi fyrst leitað til læknis vegna einkenna sem hún reki til slyssins hinn 4. nóvember 2019, eða tæpum átta mánuðum eftir umrætt atvik. Þá séu einkenni hennar nokkuð almenn og ekki sértæk fyrir árekstur af þessu tagi. Séu orsakatengsl milli árekstursins og þeirra einkenna sem M reki til hans því ósönnuð, en sönnunarbyrðin hvað þau varði hvíli á M. Enn fremur hafi tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 verið liðinn þegar M tilkynnti um slys sitt hinn 26. maí 2020. Er bótaskyldu því hafnað.

Í viðbótarathugasemdum M kemur fram að í fyrirbyggjandi læknisvottorði, dags. 9. júní 2020, komi hvergi fram að einkenni M sé að rekja til annarra atvika en árekstursins. Þá hafi M orðið óvinnufær fljótlega eftir áreksturinn en hún hafi látið af störfum í nóvember 2020 vegna afleiðinga hans. Þá er því sérstaklega hafnað að árs tilkynningarfrestur hafi verið liðinn þegar M tilkynnti V um tjón sitt, enda hafi hann ekki byrjað að líða fyrr en M gerði sér grein fyrir varanlegum afleiðingum atviksins, en það hafi verið við komu til læknis hinn 4. nóvember 2019.

Álit.

Af fyrirbyggjandi ljósmyndum af ákomum á A og B má ráða að árekstur þeirra hafi verið nokkuð harður og því ekki útilokað að líkamsmeiðsl hafi hlotist af honum. Það hvílir þó eftir sem áður á M að sýna fram á orsakatengsl milli árekstursins og þeirra einkenna sem hún rekur til hans. Læknisfræðileg gögn fyrir nefndinni eru nokkuð takmörkuð. Þannig liggur fyrir læknisvottorð heilsugæslulæknis dags. 9. júní 2020 þar sem fjallað er um komu M til læknis hinn 4. nóvember 2019, en það mun hafa verið fyrsta koma M til læknis eftir umrætt atvik. Þar kemur fram að M tengi verki í hálsi, herðum, hnakka og í vöðvafestum við hægri olnboga og bringu við áreksturinn. Þá var hún greind með m.a. dreifð festumein og fékk beiðni í sjúkrahjálfun. Engar frekari rannsóknir virðast hafa farið fram né er meðal gagna málsins að finna frekari gögn um hugsanlega meðferð sjúkrahjálfa eða frekari komur M til læknis. Eins og mál þetta liggur fyrir, og með hliðsjón af því hve langur tími leið milli árekstursins og þess að M leitaði læknis, svo og þess að einkenni hennar virðast fremur almenn, verður því ekki talið að sýnt sé fram á orsakatengsl milli árekstursins hinn 15. mars 2019 og þeirra einkenna sem M rekur til hans. Ber þar af leiðandi að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysátryggingu ökumanns og eiganda A hjá V.

Reykjavík, 25. ágúst 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögm.

Jóhann Tómas Sigurðsson lögm.